

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

Získala jsem trpělivost a čas

Krátký úvod

Paní Hanka pracuje jako zástupkyně ředitele a koordinátorka tvorby ŠVP v gymnáziu v bývalém okresním městě. Do koučování vstoupila po delší úvaze, kdy si uvědomila, že jsou v její práci záležitosti, které by si mohla s pomocí kouče urovnat a zlepšit. V roli zástupkyně pracuje již mnoho let, nyní pokračuje jako zástupkyně i pod vedením nového ředitele. To, co ji nenechávalo úplně v klidu, bylo, jak se s novým vedením měnilo i její postavení a práce s kolegy ve sboru.

Cíl

Jako hlavní cíl při spolupráci s koučem si Hanka stanovila: **budu působit na pedagogy vždy příjemně a ještě větší přirozenou autoritou**. To pro klientku znamenalo pracovat s lidmi v pedagogickém sboru tak, aby respektovali její pokyny, pokud možno po vzájemné dohodě, bez konfliktů nebo pnutí ve vztazích. Zaměřovala se při plnění cíle na oblast komunikace s pedagogy při běžných operativních záležitostech, jako je např. organizace vyučování, organizování projektů s kolegy a se žáky, prezentace školy na veřejnosti a z metodické oblasti se zaměřovala především na komunikaci při kontrole naplňování výstupů školního vzdělávacího programu a podporování aktivních metod při výuce. Dnes je spokojená, cíl se jí podařilo splnit. K cíli uvádí:

„Respekt podřízených byl nastavený v normálu. Když se však změnilo vedení školy, měla jsem vnitřní pocit, že to tak s novým vedením nemusí být. Za minulého vedení školy bývaly ze strany několika učitelů vyvolávány konflikty, např. kvůli stavbě rozvrhu, způsobu suplování. Vycházela jsem s kolegy vcelku dobře, jen někteří nechtěli spolupracovat. Od toho jsem vnímala svých počátečních 50 % úspěšnosti pro stanovený cíl. Kdybych vstupovala do koučování s pocitem, že se mi nedaří vůbec, stanovila bych si počáteční úspěšnost na nula procent. Nebyla jsem úplně na začátku, některé věci se dařily pravidelně. Mnohé se již dařilo a byly záležitosti, které fungovaly spolehlivě. Svou pozornost jsem při spolupráci s koučem věnovala akcím a lidem, s nimiž nebyl stav ideální nebo vždy spolehlivě fungující. Dnes vím, že můj původní názor byl pravdou. Dávala jsem si více záležet na každém jednání. Donutilo mě to nad tím přemýšlet před každým jednáním, hlídat své emoce. Abych dosáhla toho, že budu mít přirozený respekt u kolegů, vyvarovávala jsem se důsledně rychlých a netrpělivých reakcí, které mohly být vnímány mými kolegy jako nepříjemné. Dávala jsem si pozor, aby moje

jednání s kolegy bylo vlídné, přirozené, bez předsudků, snažila jsem se nebýt předpojatá. Má snaha se nejvíc projevila na zklidnění spolupráce i s těmi kolegy, se kterými to někdy nevycházelo. Na koučovacích sezeních jsem pravidelně mluvila se svým koučem o mých postupech, vyhodnocovala jsem si jejich úspěšnost a případně volila jiné, lépe fungující cesty. Postupně jsem se při plnění hlavního cíle dostávala k dílčím cílům, tj. právě zaměření se na způsoby mých postupů při jednání s kolegy a jejich dopady na naše vzájemné vztahy, které se pak promítaly do všech výsledků v jednáních. Posun vnímám z počátečních 50 % na konečných 75 %, je to pro mě velký posun. Všichni zaměstnanci se ke mně chovali a chovají v současné době s větší vstřícností, respektují mě, vnímám více úcty a přátelství, které vyplynulo ze vzájemné ochoty se více poznat. Nepřibýly žádné konflikty. Dokážeme se domluvit na společných akcích s ohledem na prospěšnost nejen studentům, ale i škole, její kvalitě, pověsti a jejímu vnímání rodičovskou a širší veřejností ve městě a okolí. Naučila jsem se soustředit se na své vlastní emoce, jak je může vidět druhá osoba. Dokázala jsem víc trénovat svoji trpělivost, nespěchám tolik v jednání s kolegy. To mi zklidnilo duševno, a proto se mohu věnovat dalším a dalším agendám.“

Doporučení

„Období spolupráce s mým koučem pro mě bylo jedinečné. Uvědomila jsem si, jak mi dosud chybělo si s někým pravidelně povídat o své práci. Každý týden jsem si vyhradila čas pro sebe a na přemýšlení o svých postupech, otázky kouče mi umožnily poodstoupit od každodenních záležitostí a podívat se na ně z jiného úhlu pohledu. Uvědomila jsem si sílu otevřených otázek. Vím o nich, ale nepoužívala jsem je tolik v komunikaci s pedagogy. Dnes už vím, že umožňují nastavení rovných vztahů na pracovišti a podporují motivaci kolegů. Díky koučování jsem se naučila je používat.

Samotná koučovací sezení byla nastavena vždy velmi pozitivně a pro mě jako klientku bezpečně. Mohla jsem bez obav mluvit o všem, o čem jsem potřebovala. Naše společná virtuální setkávání byla prostá konfliktu a napětí, nabírala jsem si pravidelně klid a radostnou pohodu do dalších dnů.“

„Do koučování by se měli přihlásit především ti, kteří mají krátkou pedagogickou praxi a ještě málo zkušeností v jednání s lidmi. Koučování může pomoci klientům zbavit se nefunkčních postupů, které si sami neuvědomujeme. Služba je to perfektní, škoda, že se koučování neposkytovalo již dříve.“

Březen 2010

Mgr. Marta Břehovská